

മധുരമായ കുട്ടികളെ - പരസ്പരം ഒരുമിച്ച് ചേർന്ന് ഈ കലിയുഗീലോകത്തിൽ നിന്ന് ദു 8 ഖത്തിന്റെ മേൽ കൂർമാറ്റണം . ബാബയെ ഓർമ്മിക്കുന്നതിന്റെ പുണ്യം ചെയ്യണം .

ചോദ്യം :- ജ്ഞാനത്തിന്റെ അവിനാശി പ്രാലബ്ധം ഉണ്ടായിട്ടും പല കുട്ടികളുടെയും പുണ്യത്തിന്റെ കണക്ക് ശേഖരിക്കുന്നതിനു പകരം നഷ്ടപ്പെട്ടുപോകുന്നതെന്തുകൊണ്ടാണ്?

ഉത്തരം :- എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ പുണ്യം ചെയ്തുകൊണ്ട് ഇടയിൽ പാപവും ചെയ്യുന്നു. ജ്ഞാനിതും ആത്മാവെന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് സംഗദോഷത്തിൽ വന്ന് എന്തെങ്കിലും പാപം ചെയ്തുവെങ്കിൽ ആ പാപത്തിന്റെ കാരണം ചെയ്ത പുണ്യങ്ങളെല്ലാം നഷ്ടപ്പെടുന്നു. ബാബയുടേതായി മാറി കാമവികാരത്തിന്റെ മുറിവ് പറ്റിയെങ്കിൽ ബാബയുടെ കൈ വിട്ടുവെങ്കിൽ മുമ്പത്തേക്കാളെ കൂടുതൽ പാപമാവായിത്തീരുന്നു. അവരെ കൂലകളെങ്കിൽ എന്നു പറയുന്നു. അവർ വളരെ വലിയ ശിക്ഷയ്ക്ക് പാത്രമായി മാറുന്നു. സത്ഗുരുവിന്റെ നിന്ദ ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് അവർക്ക് ഗതി ലഭിക്കില്ല.

ഓം ശാന്തി- ആത്മീയ പിതാവ് ആത്മീയ കുട്ടികളുടെ കൂടെ ആത്മീയ സംഭാഷണം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഇതും ആത്മാവ് മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ട്-ഒരേയൊരാളെ തന്നെയാണ് നമ്മുടെ പരിധിയില്ലാത്ത അച്ഛൻ. ഇതാണെങ്കിൽ കുട്ടികളെ മനസ്സിലായിരിക്കുന്നു. ലക്ഷ്യം മുക്തിയും ജീവനുമുക്തിയുമാണ്. മുക്തി വേണമെങ്കിൽ ഓർമ്മയുടെ യാത്ര തീർച്ചയായും വേണം. ജീവനുമുക്തി വേണമെങ്കിൽ രചനയുടെ ആദിമധ്യഅന്ത്യത്തിനെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവും തീർച്ചയായും വേണം. ഇപ്പോഴാണെങ്കിൽ ഇതു രണ്ടും സഹജമാണ്. സൃഷ്ടിയുടെ 84 ജന്മങ്ങളുടെ ചക്രം കറങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കും. ഇത് നിങ്ങളെ കുട്ടികളുടെ ബുദ്ധിയിലുണ്ടായിരിക്കണം. ഇപ്പോള് നമ്മുടെ 84 ജന്മങ്ങളുടെ ചക്രം പൂർണ്ണമാവുകയാണ്. ഇപ്പോള് നമുക്ക് തിരിച്ച് വീട്ടിലേക്ക് പോകണം. ഇപ്പോള് തിരിച്ചുപോകാന് ആർക്കും സാധിക്കില്ല. കാരണം എല്ലാവരും പാപാത്മാക്കളാണ്. പാപാത്മാക്കളെക്ക് മുക്തിയിലും ജീവനുമുക്തിയിലും പോകാന് സാധിക്കില്ല. ഇങ്ങനെയിങ്ങനെ ചിന്തിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. ആർ ചെയ്യുന്നുവോ അവർ പ്രാപ്തമാക്കും, സന്തോഷത്തിലിരിക്കും മറ്റുള്ളവരെയും സന്തോഷിപ്പിക്കാന് സാധിക്കും. നിങ്ങളെ കുട്ടികളെക്ക് എല്ലാവർക്കും വഴി കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിന്റെ കൃപ കാണിക്കണം. മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുക്കണം-നിങ്ങളെ ആത്മാവ് സന്തോഷപ്രധാനത്തിൽ നിന്ന് തമോപ്രധാനമായിമാറി-അതുകൊണ്ട് തിരിച്ചുപോകാന് പറ്റില്ല. വിളിയ്ക്കുന്നുമുണ്ട്-അല്ലയോ പതീതപാവനാ. കുട്ടികളെക്കുറിച്ചും ഇപ്പോള് പുരുഷോത്തമസംഗമയുഗമാണ്. ഇതും ചിലർക്ക് നല്ലപോലെ ഓർമ്മയുണ്ടായിരിക്കും. ചിലർക്ക് ഓർമ്മയുണ്ടാവില്ല. കൂടെക്കൂടെ മറന്നുപോകുന്നു. എന്നാൽ അഥവാ നിങ്ങളെക്ക് സംഗമയുഗം ഓർമ്മ വരുകയാണെങ്കിൽ സന്തോഷത്തിനതിരുണ്ടാവില്ല. ബാബയെയും ടീച്ചറെയും ഓർമ്മയുണ്ടാവുകയാണെങ്കിൽ വളരെ സന്തോഷത്തിലിരിക്കാന് സാധിയ്ക്കും. ചിലർക്ക് ഇടയിൽ വലിയ വിഘ്നങ്ങളൊക്കെ വരും. ചിലർക്കൊക്കെങ്കിൽ കുറച്ചു ഉണ്ടാവൂ. എന്തായാലും വിഘ്നങ്ങളെ തീർച്ചയായും വരും. ചിലർ വളരെ മുകളിലേക്കു പോയി പിന്നീട് താഴേയ്ക്കുവരും. ചിലരുടെ അവസ്ഥ നല്ലതാണെങ്കിൽ ഹൃദയത്തിൽ കയറും, പിന്നീട് താഴേയ്ക്കുവീഴും. ഇതിലൂടെ ശേഖരിച്ച സമ്പാദ്യം നഷ്ടപ്പെടുന്നു. ഏതുപോലെയാണോ ലോകത്തിൽ ദാനപുണ്യങ്ങളെ ചെയ്യുന്നത്-എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ പുണ്യാത്മാവായി മാറണം. പിന്നീട് പുണ്യം ചെയ്തുകൊണ്ട് പാപകർമ്മം ചെയ്യാന് തുടങ്ങുമ്പോള് പാപാത്മാവായിമാറുന്നു. നിങ്ങളുടെ പുണ്യം തന്നെ ബാബയെ ഓർമ്മിക്കുന്നതിലാണ്. ഓർമ്മയിലൂടെത്തന്നെയാണ് നിങ്ങളുടെ ആത്മാവ് പുണ്യാത്മാവായി മാറുന്നത്. അതുകൊണ്ട് അഥവാ ബാബയെത്തന്നെ മറക്കുകയാണെങ്കിൽ മറ്റുള്ളവരുടെ സംഗത്തിൽ പോവുകയാണെങ്കിൽ ഒരുപാടു പാപങ്ങളെ ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് എന്തെല്ലാം പുണ്യം ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ അതെല്ലാം അവസാനിക്കുന്നു. മനസ്സിലാക്കൂ-ഇന്നു ദാനപുണ്യകർമ്മങ്ങളെ ചെയ്തു, സെന്റർ തുറന്നു-നാളെ വീണ്ടും മുഖം തിരിയ്ക്കുന്നുവെങ്കിൽ ആദ്യത്തേക്കാളെ കൂടുതൽ വീണുപോകുന്നു, കാരണം പാപം ചെയ്യുകയല്ലേ? അതുകൊണ്ട് ശേഖരണത്തിന്റെ കണക്ക് കൂടുന്നതിനു പകരം ഇല്ലാതാവുന്നു. ആദ്യം നല്ല സേവനം ചെയ്തിരുന്നു. പിന്നീട് ചോദിക്കുകയേ വേണ്ട, പെട്ടെന്നു വീണുപോകുന്നു. വിവാഹം കഴിക്കുന്നു. ആദ്യത്തേക്കാളെ കൂടുതൽ ചിത്തയാവുന്നു. പാപം ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് പിന്നെ ആ ഭാരവും കയറുന്നു. വരുമാനം സമ്പാദിയ്ക്കുകയും നഷ്ടപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നതുപോലെ. എന്നാൽ ഈ കാര്യങ്ങളെല്ലാം മനസ്സിലാക്കുന്നവർക്കേ മനസ്സിലാക്കാന് പറ്റൂ. പാപങ്ങളും ചിലത് ചെയ്തതായിരിക്കും, ചിലത് വലുതായിരിക്കും. കാമമാണ് ഏറ്റവും വലുത്, ക്രോധം സെക്കന്റാണ്. ലോഭം അതിലും ചെറുതാണ്. മോഹം അതിലും ചെറുത്-നമ്പരാണ്. കാമത്തിന്റെ മുറിവുപറ്റുന്നതുകൊണ്ട് ലാഭത്തിനു പകരം

നഷ്ടമുണ്ടാകുന്നു. കാരണം സത്ഗുരുവിന്റെ നിന്ദ ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് പിന്നീട് ഗതി കിട്ടുകയില്ല. അവർ ഹൃദയത്തിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങുന്നു. ബാബയുടേതായി മാറി ബാബയെ വിടുകയാണെങ്കിൽ അവരുടെ കർമ്മത്തിലും പ്രഭാവമുണ്ടാകുന്നു. കാരണം എന്താണ്? നടക്കാൻ പറ്റുന്നില്ല, ഏറ്റവും കൂടുതൽ കാമത്തിന്റെ മുറിവാണേൽക്കുന്നത്. ഇതുതന്നെയാണ് ഏറ്റവും വലിയ ശത്രു. എപ്പോഴെങ്കിലും കേട്ടിട്ടുണ്ടോ-ക്രോധത്തിന്റെ കോലം കത്തിച്ചുവെന്ന്. ഇല്ല-കാമിയെയാണ് ഉണ്ടാക്കുന്നത്. രാവണനല്ലേ. ബാബ പറയുന്നു-കാമത്തിൽ വിജയം പ്രാപ്തമാക്കുന്നതിലൂടെ ജഗത്ജീത്തായി മാറുന്നു. പൂർണ്ണമായും വെളുത്തതാകുന്നു. എന്നാൽ ജയിക്കുന്നതിനു പകരം തോറ്റുപോകുകയാണ്. ബാബയെ വിളിക്കുന്നു-പതീതപാവനാ വരു. കാമത്തിലൂടെ വളരെയധികം പീഡിതരാവുന്നു. പിന്നീട് പറയുന്നു-ബാബ മുഖം കറുപ്പിച്ചു. ബാബ പറയുന്നു-നിങ്ങള് കുലകളെക്കിതരാണ്. ക്രോധത്തിനെയും മോഹത്തിനെയും ഇങ്ങനെ പറയില്ല. ബാബ വന്നിരിക്കുകയാണ്-വീണ്ടും പതീതരായി മാറുകയാണെങ്കിൽ ബാബ എന്താണ് ചെയ്യുന്നത്. സാധുസന്യാസി മുതലായവരും വിളിക്കുന്നു-പതീതപാവനാ വരു. അർത്ഥം ആരും മനസിലാക്കുന്നില്ല. ചിലർ മാനിയ്ക്കുന്നുണ്ട്-ഭഗവാൻ വരും പുതിയ ലോകം സ്ഥാപിയ്ക്കുന്നതിനു വേണ്ടി. എന്നാൽ സമയം വളരെയധികം ദീർഘിപ്പിച്ചതുകൊണ്ട് ഘോരമായ അന്ധകാരത്തിൽ വീണിരിക്കുകയാണ്. ഇത്താനവും അജ്ഞാനവുമാണല്ലോ.

ബാബ മനസിലാക്കിത്തരുന്നു-ഭക്തിയിൽ നിങ്ങള് ആരുടെ പൂജയാണോ ചെയ്യുന്നത് അവരെ അറിയുന്നില്ലയെങ്കിൽ ആ ഭക്തി കൊണ്ട് എന്താണ് പ്രയോജനം? ഒന്നും അറിയാത്തതുകൊണ്ട് എന്തൊക്കെ ചെയ്യുന്നുവോ അതെല്ലാം നിഷ്പലമാവുകയാണ്. മനുഷ്യർ മനസിലാക്കുന്നു-ദാനപുണ്യങ്ങള് ചെയ്യുന്നതിലൂടെ ഫലം ലഭിക്കുമെന്ന്. എന്നാൽ അത് അല്പകാലസമയത്തേയ്ക്ക് കാക്കക്കാഷ്ടത്തിനു സമാനമായ സുഖമാണ്. സന്യാസിയും പറയുന്നുണ്ട്- ഈ ലോകത്തിൽ എന്തെല്ലാം സുഖം ലഭിക്കുന്നുണ്ടോ അതെല്ലാം കാക്കക്കാഷ്ടത്തിനു സമാനമാണ്. ബാക്കി എല്ലാം ദുഃഖം തന്നെ ദുഃഖമാണ്. ബാബ പറയുന്നു-എന്നെ മാത്രം ഓർമ്മിക്കുകയാണെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ എല്ലാ ദുഃഖങ്ങളും ദുരികരിക്കുന്നതാണ്. ചിന്തിച്ചുനോക്കൂ-ഞാൻ എത്ര മാത്രം ഓർമ്മിക്കുന്നുണ്ട്? ഏതെല്ലാം പഴയ കണക്കുകളുണ്ടോ അതെല്ലാം അവസാനിയ്ക്കണം, പുതിയത് ശേഖരിക്കുകയും വേണം. ചിലർ എത്രയാണ് ശേഖരിക്കുന്നത്. ഇതിൽ ധനത്തിന്റെ കാര്യമൊന്നുമില്ല. ഇത് പാപം നശിപ്പിയ്ക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയാണ്. മുഖ്യമായ കാര്യം പവിത്രമായി മാറുക എന്നതാണ്. ഇങ്ങനെയും മനസിലാക്കരുത് ബാബയ്ക്ക് എഴുതിക്കൊടുക്കുന്നതിലൂടെ ഏതെങ്കിലും ജന്മജന്മാന്തരങ്ങളിലെ പാപം അവസാനിയ്ക്കുമെന്ന്. പാപങ്ങളുടെ ഭാരം ജന്മജന്മാന്തരങ്ങളിലെ വളരെയേറെയുണ്ട്. അതെല്ലാം അവസാനിയ്ക്കുകയൊന്നുമില്ല. ഈ ജന്മത്തിൽ എന്താണോ ചെയ്തിരിക്കുന്നത് അതിന്റെ ഭാരം കുറയും. ബാക്കി വളരെയധികം പരിശ്രമിക്കേണ്ടതുണ്ട്. എത്രത്തോളം ഓർമ്മിക്കുന്നുവോ അത്രത്തോളം പാപങ്ങളുടെ ഭാരം കുറഞ്ഞതുകൊണ്ടിരിക്കും. ചില കുട്ടികള് വളരെയധികം പരിശ്രമിക്കുന്നുണ്ട്. ലക്ഷങ്ങള്ക്ക് വഴി കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നുണ്ട്. 84 ജന്മങ്ങളുടെ ചക്രം മനസിലാക്കിക്കൊടുക്കുന്നുണ്ട്. ജന്മങ്ങളുടെ കണക്കുകള് നിങ്ങള്ക്കറിയാം. ചിന്തിച്ചുനോക്കൂ-എത്ര യോഗശക്തിയുണ്ട്! നമ്മുടെ ജന്മം എപ്പോഴാണ് ഉണ്ടാകുന്നത്. സത്യയുഗത്തിന്റെ ആദിയില് വരുമോ? ആരാണോ വളരെയധികം പുരുഷാർത്ഥം ചെയ്യുന്നത് അവർ തന്നെയാണ് സത്യയുഗത്തിന്റെ ആദിയില് ജന്മമെടുക്കുന്നത്. അവർക്ക് ഒരിക്കലും ഒളിഞ്ഞിരിക്കാൻ സാധിക്കില്ല. ഒരിക്കലും ഇങ്ങനെ മനസിലാക്കരുത്-എല്ലാവരും സത്യയുഗത്തില് വരുമെന്ന്. ചിലർ അവസാനത്തില് വന്ന് കുറച്ചൊന്നെങ്കിലും എടുക്കും. ആരാണോ കൂടുതല് സമ്പാദിക്കുന്നത് അവർ വേഗത്തില് വരും, കുറച്ചു സമ്പാദിക്കുന്നവർ വൈകിയേ വരു. അതുകൊണ്ട് ബാബയെ വളരെയധികം ഓർമ്മിക്കണം. പിന്നെ സഹജവുമാണല്ലോ. ആരാണോ നല്ല രീതിയില് ഓർമ്മിക്കുന്നത് അവർക്ക് സന്തോഷവും ഉണ്ടായിരിക്കും-നമ്മള് വേഗം പുതിയ ലോകത്തിലേക്കു വരും. രാജാവാകണമെങ്കില് പ്രജകളെയും ഉണ്ടാക്കണമല്ലോ. പ്രജകളെ ഉണ്ടാക്കുന്നേയില്ലായെങ്കില് പിന്നെ എങ്ങനെ രാജാവാകും. ചിലർ സെന്ററുകള് തുറക്കുന്നു. അവർക്ക് ഒരുപാട് സമ്പാദ്യം ഉണ്ടാകും. ലാഭമുണ്ടാകുമ്പോള് 2-3 സെന്ററുകള് തുറക്കുന്നു. സെന്റർ ബാബയും തുറന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്. ആരാണോ ചെയ്യുന്നത് അവരുടെ കണക്കുകള് അതില് വരുന്നു. ഒന്നിച്ചുചേർന്ന് നിങ്ങള് എല്ലാ ദുഃഖത്തിന്റെ മേല്ക്കൂരയും എടുത്തുമാറ്റുന്നു. എല്ലാവരും തോളോട് തോള് ചേരുന്നുണ്ടല്ലോ. അതുകൊണ്ട് വീതം എല്ലാവർക്കും ലഭിക്കുന്നു. എത്ര പരിശ്രമിക്കുന്നുവോ അത്രയും ഉയർന്ന പദവി ലഭിക്കുന്നു. അവർക്ക് സന്തോഷവും വളരെയധികം ഉണ്ടാവും. നോക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്-എത്ര പേരെ ഉദ്ധരിച്ചു. സേവനം വളരെ നല്ല രീതിയില് ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്. മമ്മയുടെ ഉദാഹരണം പറയാറുണ്ട്. മമ്മ വളരെ നല്ല സേവനം ചെയ്തു. അതുകൊണ്ട് എത്ര പേരുടെ മംഗളം നടന്നു. മുഖ്യമായും സേവനം ചെയ്യുന്നതിന്റെ കാര്യമാണ്. യോഗത്തിന്റെയും സേവനമുണ്ടല്ലോ. ഡയറക്ഷന് ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും, എങ്ങനെ ഓർമ്മിയ്ക്കണം. ഈ ബിന്ദുവിന്റെ രഹസ്യമെല്ലാം ബാബ ഇപ്പോഴാണ് മനസിലാക്കിത്തന്നത്. ഇനി മുന്നോട്ട് പോകുന്നതോറും ഇനിയും കേള്പ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. ദിനംപ്രതി ഉന്നതി ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കും. പോയിന്റുകള് വന്നുകൊണ്ടിരിക്കും. വളരെയധികം ബുദ്ധിമുട്ടൊന്നും ഇല്ല. എന്നാല് എളുപ്പവുമല്ല. ആർക്കാണോ സേവനത്തില് താല്പര്യമുള്ളത് അവർ

പെട്ടെന്ന് പോയിന്റുകൾ പിടിച്ചെടുക്കും. ആരാണ് സേവനം ചെയ്യാത്തത് അവരുടെ ബുദ്ധിയിൽ ഒന്നും ഇരിക്കില്ല. ബിന്ദു-ബിന്ദു എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കും. എന്നാൽ ബിന്ദുവിനെ എങ്ങനെ ഓർമ്മിക്കണം, ബിന്ദുവിനെ എങ്ങനെ കാണണം ഇതൊന്നും അറിയുന്നില്ല. വാസ്തവത്തിൽ വളരെ സഹജമാണ്. ഏതെങ്കിലും ബിന്ദുവിനെ മുന്നിൽ വെച്ച് ഓർമ്മിക്കേണ്ട കാര്യമൊന്നുമില്ല. ഇതൊക്കെ മനസിലാക്കേണ്ട കാര്യങ്ങളാണ്. ആത്മാവ് അതിസൂക്ഷ്മമായ ഒരു ബിന്ദുവാണ്. ആത്മാവിന്റെ പേര്, രൂപം, ദേശം, കാലം-ഇതൊന്നും ആർക്കും പറയാൻ സാധിക്കില്ല. പരമാത്മാവിനെപ്പറ്റി ചോദിക്കാറുണ്ട്- നാമവും രൂപവും ദേശവും കാലവും എന്താണ്? അറിവില്ലാത്ത മനുഷ്യർ ആത്മാവിനെയും അറിയുന്നില്ല, പരമാത്മാവിനെയും അറിയുന്നില്ല. ഇവിടെ ഉള്ളവരിലും ചിലർ പൂർണ്ണരീതിയിലൊന്നും മനസിലാക്കുന്നില്ല-വെറുതെ ബാബ ബാബ എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കും. ജ്ഞാനം എവിടെ നിന്നാണ് പഠിക്കുന്നത്. ഒരു സേവനവും ചെയ്യുന്നില്ല. കഴിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഏതുപോലെ സന്യാസികളുടെ അടുത്തും ശിഷ്യന്മാരുണ്ട്-അവർ ഒന്നും ചെയ്യുന്നില്ല-കഴിച്ചും കുടിച്ചുമിരിക്കുന്നു. ബാക്കി സന്യാസം ധാരണ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. വികാരത്തിൽ നിന്നും മുക്തമായിട്ടുണ്ട്. ഇതും ചെറിയ കാര്യമൊന്നുമല്ല. സന്യാസികളുടെ ധർമ്മം തന്നെ വേറെയാണ്. ഈ ജ്ഞാനം നിങ്ങള് കുട്ടികളുവേണ്ടിയുള്ളതാണ്. ബാബ മനസിലാക്കിത്തരുന്നു-നിങ്ങള് പവിത്രമായിരുന്നു, ഇപ്പോള് അപവിത്രമായി മാറിയിരിക്കുന്നു. നിങ്ങള് തന്നെയാണ് 84 ജന്മങ്ങളുടെ ചക്രം കറങ്ങിയത്. ഈ കാര്യങ്ങളൊന്നും മനുഷ്യർക്ക് മനസിലാക്കാൻ സാധിക്കില്ല. ഭക്തി തികച്ചും വ്യത്യസ്തമാണ്. ജ്ഞാനവും തികച്ചും വ്യത്യസ്തമാണ്. രാത്രി, പകൽ എന്ന വ്യത്യാസമുണ്ട്. നിങ്ങള്ക്കറിയാം നമുക്ക് പുരുഷാർത്ഥം ചെയ്ത് ലക്ഷ്മീനാരായണനെപ്പോലെയായി മാറണം. അതുകൊണ്ട് പൂർണ്ണമായും ശ്രീമതമനുസരിച്ച് നടക്കണം. പരിശ്രമം തീർച്ചയായും ഉണ്ട്. ബാക്കി അസുഖങ്ങളൊക്കെ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കും. ആ അടയാളങ്ങള് അന്തിമം വരെ കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കും. പിന്നീട് ഇല്ലാതാകും. പിന്നീട് യാതൊരു ദുഃഖവുമുണ്ടാകില്ല. ബാബയെ പറയുന്നതുതന്നെ ദുഃഖഹർത്താവ് എന്നും സുഖകർത്താവ് എന്നുമാണ്. അല്ലയോ മുക്തിദാതാവേ, ദയ കാണിയ്ക്കൂ-എങ്കിൽ പിന്നെ എല്ലാ ദുഃഖങ്ങളുമില്ലാതാവുക തന്നെ ചെയ്യും. ദുഃഖത്തിൽ തന്നെയാണ് മനുഷ്യർ വളരെയധികം ഓർമ്മിക്കുന്നത്. ഹേ പ്രഭു, ഹേ റാം, ദുഃഖത്തിന്റെ സമയത്ത് എല്ലാവരും പറയും-ഭഗവാനെ ഓർമ്മിക്കൂ. എന്നാൽ ഭഗവാൻ ആരാണ്-ഇതൊന്നും ആരും അറിയുന്നില്ല. ഇത്രമാത്രം പറയും ഗോഡ്ഫാദറിനെ ഓർമ്മിയ്ക്കൂ. നിങ്ങള് നല്ല രീതിയിൽ മനസിലാക്കുന്നുണ്ട്-പരമാത്മാവ് നമ്മുടെ അച്ഛനാണെന്ന്. അച്ഛന് തന്നെയാണ് പഠിപ്പിക്കുന്നത്-സ്വയത്തെ ആത്മാവാണെന്നു മനസിലാക്കി എന്നെ ഓർമ്മിക്കൂ. ഭക്തിമാർഗത്തിൽ ഇങ്ങനെ പറയുമോ സ്വയത്തെ ആത്മാവാണെന്നു മനസിലാക്കി ബാബയെ ഓർമ്മിക്കൂ എന്ന്, ഇല്ല. എത്ര പ്രകാരത്തിലുള്ള ഭക്തിയാണ്. ജ്ഞാനം ഒന്നുതന്നെയാണ്. മനസിലാക്കുന്നുമുണ്ട്-ഭക്തിയിലൂടെ ഭഗവാനെ ലഭിക്കും. ഭക്തി എപ്പോള് മുതല്ക്കാണ് തുടങ്ങുന്നത്, ആരാണ് കൂടുതല് ഭക്തി ചെയ്യുന്നത്-ഇതൊന്നും ആർക്കുമറിയില്ല. എന്താ ഇനിയും നാല്പതിനായിരം വർഷം ഭക്തി ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുമോ? ഏതുവരെ ഭക്തി ചെയ്യും? ഇപ്പോള് നിങ്ങള്ക്കറിയാം-ഇത്ര സമയം ഭക്തി നടക്കുന്നു, ഇത്ര സമയം ജ്ഞാനം നടക്കുന്നുവെന്ന്. ഭക്തർക്ക് ഇതൊന്നുമറിയില്ല. അവർക്ക് മനസിലാക്കിക്കൊടുക്കുന്നതിനുവേണ്ടിത്തന്നെയാണ് പ്രദർശനം മുതലായവ ചെയ്യുന്നത്. പ്രദർശനത്തിലും കോടികളിൽ ചിലരാണ് മനസിലാക്കുന്നത്. മുന്നോട്ടുപോകുന്നതോറും ഇനിയും വരും. ഇവിടെയും എത്ര പേരാണ് വരുന്നത്. നിങ്ങള് സത്യമായ ബ്രാഹ്മണർ എത്ര കുറച്ചു പേരാണ് പേരാണ് പവിത്രമായിരിക്കുന്നത്. ആരാണ് റഗുലറായി വരുന്നത് അവർ വരും. എന്നാലും ഈ കണക്കും ശരിയായി എടുക്കാൻ സാധിക്കില്ല. സത്യമായ ബ്രാഹ്മണർ എത്രയുണ്ട്? ഒരുപാട് അസത്യമായിട്ടുള്ളവരുമുണ്ട്. ബ്രാഹ്മണരുടെ ജോലി തന്നെ കഥ കേള്ക്കുക എന്നതാണ്. ബാബയും കഥ കേള്പ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. നിങ്ങള്ക്കും കഥ കേള്പ്പിക്കണം. എങ്ങനെയാണോ അച്ഛന് അതേപോലെ കുട്ടികളും. കുട്ടികളുടെ ജോലി തന്നെ ഗീത കേള്ക്കലാണ്. എന്നാൽ എല്ലാവരും എവിടെയാണ് കേള്ക്കുന്നത്. നിങ്ങള്ക്കറിയാം ജ്ഞാനത്തിന്റെ പുസ്തകം ഒരേയൊരു ഗീതയാണ്. അത് സർവ്വശാസ്ത്രമായി ശിരോമണി, അതിൽ എല്ലാം വന്നു. മാതാ-പിതാവ് ഗീതയാണ്. ബാബ തന്നെയാണ് വന്ന് എല്ലാവരുടെയും സർഗ്ഗം ചെയ്യുന്നത്. ഇതും എഴുതാൻ പറ്റും-ശിവബാബയുടെ ജയന്തി തന്നെയാണ് വജ്രതുല്യമായിട്ടുള്ളത്. ബാക്കി എല്ലാവരുടെയും ജയന്തി കക്കയ്ക്കു തുല്യമാണ്. ബാബയെയാണ് എല്ലാവരും ഓർമ്മിക്കുന്നത്. കലിയുഗത്തിലെ മനുഷ്യർ സത്യയുഗത്തിലെ ദേവതകളുടെ പൂജ ചെയ്യുന്നു. അവരെ അങ്ങനെയാക്കി മാറ്റുന്നതാണത്. ഒരേയൊരു ബാബ. എന്നാൽ അതും മനസിലാക്കിക്കൊടുക്കാൻ അവർക്കേ സാധിയ്ക്കൂ. ആരാണ് നല്ല രീതിയിൽ മനസിലാക്കുന്നത്. നല്ല രീതിയിൽ ആരും മനസിലാക്കിക്കൊടുക്കുന്നില്ല. ബാബ പറയുന്നു-എന്റെ പല കുട്ടികളും നിർമ്മാണത്തോടൊപ്പം വിനാശവും നടത്തുന്നുണ്ട്. മഹാരഥി, കുതിരസവാരി, കാല്നടക്കാരന് എല്ലാവരുമുണ്ടല്ലോ. എങ്കിൽ കാല്നടക്കാര് എന്താണ് ചെയ്യുന്നത്. പഠിച്ചവരുടെ മുന്നിൽ തല കുനിക്കേണ്ടിവരുന്നു. ബാക്കി തല കുനിക്കാത്തവർ പഠിക്കുകയുമില്ല. പഠിപ്പിക്കുകയുമില്ല. അവരെ എന്താണ് പറയുക. ഒട്ടകപ്പക്ഷി. ശരി.

വളരെക്കാലത്തെ വേർപാടിന് ശേഷം കളഞ്ഞ് പോയി തിരികെ കിട്ടിയ കുട്ടികളെ പ്രതി മാതാവും പിതാവുംമായ ബാപ്റ്റാദയുടെ സ്നേഹ സ്മരണയും പുലർക്കാല വന്ദനവും. ആത്മീയ അച്ഛന്റെ ആത്മീയ കുട്ടികളുടെ നമസ്കാരം.

ധാരണയ്ക്കുള്ള മുഖ്യ സാരം:-

1. ബാബ ബിനുവാണ്. ഈ കാര്യം യഥാർത്ഥ രീതിയിൽ മനസിലാക്കി ബാബയെ ഓർമ്മിക്കണം. ബിനു, ബിനു എന്നു പറഞ്ഞ് ആശയക്കുഴപ്പത്തിൽ വരുത്. സേവനത്തിൽ തല്പരരായിരിക്കണം.
2. സത്യമായ ഗീത കേൾക്കണം, കേൾപ്പിക്കണം. സത്യമായ ബ്രഹ്മണനായി മാറുന്നതിനു വേണ്ടി പവിത്രമായിരിക്കണം. റഗുലറായി പഠിത്തം തീർച്ചയായും പഠിക്കണം.

വരദാനം :- തന്റെ ശ്രേഷ്ഠ കർമ്മമാകുന്ന കണ്ണാടിയിലൂടെ ബ്രഹ്മാബാബയുടെ കർമ്മം കാണിക്കുന്നവരായ ബാബയ്ക്കു സമാനമായി ഭവിക്കട്ടെ!

ഓരോ ബ്രഹ്മണ ആത്മാവ്, ശ്രേഷ്ഠ ആത്മാവ് ഓരോ കർമ്മത്തിലും ബ്രഹ്മാബാബയുടെ കർമ്മത്തിന്റെ കണ്ണാടിയാണ്-ബ്രഹ്മാബാബയുടെ കർമ്മം താങ്കളുടെ കർമ്മത്തിന്റെ ദർപ്പണത്തിൽ കാണപ്പെടണം. ഏതു കുട്ടിയാണോ ഇത്രയും ശ്രദ്ധ വെച്ച് ഓരോ കർമ്മവും ചെയ്യുന്നത് അവരുടെ വാക്കുകള്, നടത്തം, എഴുന്നേല്പ്, ഇരിപ്പ് എല്ലാം ബ്രഹ്മാബാബയ്ക്കു സമാനമായിരിക്കും. ഓരോ കർമ്മവും വരദാനയോഗ്യമായിരിക്കും. മുഖത്തിലൂടെ സദാ വരദാനങ്ങള് വന്നുകൊണ്ടിരിക്കും. പിന്നീട് സാധാരണ കർമ്മത്തിലും വിശേഷത കാണപ്പെടും. അതുകൊണ്ട് ഈ സർട്ടിഫിക്കറ്റ് എടുക്കൂ, അപ്പോള് പറയാം ബാബയ്ക്കു സമാനം.

സ്റ്റോഗൻ :- അവ്യക്തസ്ഥിതിയുടെ അനുഭവം ചെയ്യുന്നതിനുവേണ്ടി ബഹിർമുഖതയെ ഉപേക്ഷിച്ച് അന്തർമുഖി ഏകാന്തവാസിയായി മാറൂ.